

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S., spol. s r. o.**, T.S., IČO: X., zastúpeného Mgr. V.L., advokátkou, D.T. proti žalovanému: **M., a. s.**, V.B., IČO: X., zastúpeného JUDr. E.N., advokátkou, **B.B., o zaplataenie 5 076,74 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 20Cb 144/2003, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1Cob 339/2008-144 zo dňa 18. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1Cob 339/2008-144 zo dňa 18. júna 2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V rozsudkom, č. k. 20Cb 144/2003-67 zo dňa 13.04.2005 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 34 367,50 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplataenia sumy 152 941,80 Sk na základe zmluvy o dielo. Žalobca v septembri v roku 2002 na základe objednávky žalovaného zrealizoval na stavbe v Bratislave armovacie a železiarske práce v hodnote uplatnenej splatnej pohľadávky.

Súd prvého stupňa zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané, že objednávku na zhotovenie armatúry zadal žalobcovi svedok M.G., ktorý bol u žalovaného zamestnaný ako stavbyvedúci. Žalovaným na uzatváranie obdobných zmlúv poverený nebol. Súd mal ďalej za preukázané, že zhotoviteľom stavby, na ktorú dodal žalobca železiarske výrobky, nebol žalovaný, ale na základe zmluvy o dielo z 31.01.2001 spoločnosť M., s. r. o., ktorej štatutárnym zástupcom bol svedok Ing. F.Š., ktorý však nebol štatutárnym zástupcom žalovaného. Medzi účastníkmi teda nebola uzavretá žiadna zmluva o dielo. Svedok G. svojim konaním prekročil rozsah oprávnenia zadaním objednávky na zhotovenie a montáž armatúry, ale toto konanie žalovaného nezaväzovalo, nakoľko tretia osoba, ktorej bol právny úkon adresovaný, o prekročení oprávnenia vzhľadom na okolnosti prípadu vedieť nemohla.

Krajský súd v Bratislave na základe odvolania žalobcu rozsudkom, č. k. 1Cob 166/2006-108 zo dňa 29.06.2006 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 152 941,80 Sk istiny s 10% úrokom z omeškania od 19.10.2002 až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že na rozdiel od názoru súdu prvého stupňa mal za to, že konanie svedka M.G.G. zaväzuje žalovaného v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca nemohol vedieť o tom, že svedok G. prekračuje svoju právomoc, a to najmä v súvislosti s jeho predchádzajúcou spoluprácou so žalobcom. V konaní nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že by žalobca vedel o tom, že svedok G. môže podľa organizačného poriadku žalovaného objednávať materiál len do výšky 50 000 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalovaného rozsudkom, č. k. 5Obdo 27/2006-130 zo dňa 30.01.2008 zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ak sa odvolací súd chce odchyliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa, na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, musí dokazovanie v zmysle § 213 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) sám opakovať alebo ho doplniť. Dovolací súd preto považoval právne závery odvolacieho súdu za predčasné.

Krajský súd v Bratislave vo veci opätovne konal a rozsudkom, č. k. 1Cob 339/2008-144 zo dňa 18.06.2009 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že žalovanému uložil

povinnosť zaplatiť žalobcovi 152 941,80 Sk istiny s 10% úrokom z omeškania od 19.10.2002 až do zaplatenia a zároveň žalovaného zaviazal na zaplatenie trov konania (prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania).

Rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22.07.2009.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky podal proti rozsudku odvolacieho súdu na základe podnetu žalovaného mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. a navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

V odôvodnení mimoriadneho dovolania dovolateľ uviedol, že uvedeným rozhodnutím bol porušený zákon, pretože odvolací súd pri vykonávaní dokazovania nepostupoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, čím zaťažil konanie vadou majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že odvolací súd nerešpektoval právny názor dovolacieho súdu, ktorý je preň záväzný (§ 243d ods. 1 O. s. p.). Napriek právnemu názoru dovolacieho súdu odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z iného skutkového základu ako súd prvého stupňa, bez toho, že by postupoval podľa § 213 ods. 3 O. s. p. a zopakoval dôkazy, na ktorých založil svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 18.06.2009 vyplýva, že odvolací súd opakovane dokazovanie čítaním výsluchu svedka Ing. Š., svedka P.J. a svedka M.G.G.. Prečítanie výsluchu svedka nie je zopakovaním dokazovania v zmysle ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle ustanovenia § 213 O. s. p. konštantnej judikatúry súdov nie je odvolací súd viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvého stupňa. Pokiaľ sa však mieni odchyliť od skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa na základe pred ním vykonaných svedeckých dôkazov, je nutné, aby svedecké dôkazy sám opakovane a zabezpečil si tak rovnocenný podklad pre prípadné odlišné hodnotenie svedeckého dôkazu. Dovolateľ ďalej upozornil na skutočnosť, že odvolací súd sa nezaoberal vyjadrením právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 18.06.2009, že pohľadávka, ktorá je predmetom sporu, bola už vymožená v exekučnom konaní, a to ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu. Konajúci súd mal doplniť dokazovanie vyžiadanim na vec sa vzťahujúcich spisových

materiálov exekučného konania, pretože ak došlo k splneniu pohľadávky (hoci aj núteným spôsobom), nesporne by to viedlo k inému rozhodnutiu v merite veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 3 O. s. p./ zistil, že mimoriadne dovolanie bolo podané včas oprávneným subjektom a pre jeho podanie boli splnené zákonné podmienky podľa § 243e ods. 1 O. s. p., keďže právoplatným rozhodnutím súdu bol porušený zákon a podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku si vyžaduje ochrana práv a oprávnených záujmov účastníka konania, pričom túto ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Vzhľadom na skutočnosť, že v predmetnej veci sú splnené zákonné podmienky pre podanie mimoriadneho dovolania podľa ustanovenia § 243e ods. 1, ods. 2 O. s. p. a § 243f ods. 1 O. s. p., dovolací súd preskúmal právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia pojednávania /§ 243a ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./ v rozsahu napadnutom generálnym prokurátorom a ním uplatneným dovolacím dôvodom podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie v predmetnej veci je dôvodné.

Dovolací súd sa stotožnil s námietskou generálneho prokurátora, podľa ktorej konanie na odvolacom súde je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvého stupňa rozsudkom z 13.04.2005 žalobu zamietol s poukazom na skutočnosť, že zhotoviteľom stavby, na ktorú žalobca dodal železiarsky tovar, nebol žalovaný, ale spoločnosť M., s. r. o., ktorej konateľom bol svedok Ing. Š.. Súd ďalej konštatoval, že na základe objednávky, predloženej M.G. a písomne potvrdenej Ing. Š., ktorý nebol štatutárnym zástupcom žalovaného, nedošlo k uzavretiu zmluvy o dielo.

Odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a žalobe vyhovel, keďže dospel k záveru, že konanie M.G.G. žalovaného zaväzuje v zmysle § 15 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom, vydaným pod sp. zn. 5 Obdo 27/2006 dňa 30.01.2008 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s poukazom na existenciu inej vady konania /§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p./, keďže odvolací súd napriek tomu, že sa odchýlil od skutkových zistení súdu prvého stupňa, nepostupoval

podľa § 213ods. 3 O. s. p. V zmysle tohto ustanovenia ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám.

Podľa uvedeného právneho názoru dovolacieho súdu, ktorým bol odvolací súd viazaný /§ 243d ods. 1 O. s. p./, mal odvolací súd dokazovanie zopakovať, prípadne ho doplniť a zadovážiť si tak rovnocenný dôkaz pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O. s. p.

Ako vyplýva zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo dňa 18.06.2009, odvolací súd po oboznámení s obsahom spisu opakovane dokazovanie čítaním, a to objednávky z 27.09.2002, faktúry 127/2002, č. l. 36, písomným vyjadrením Ing. Š., č. l. 43, výsluchom svedka P.J., č. l. 53, výsluchom svedka M.G.G., č. l. 54, výsluchom svedka Ing. Š., prílohovou obálkou k spisu, a to zmluvou o dielo z 31.10.2001 a organizačným poriadkom žalovaného, č. l. 1, platného od 01.12.1998. Na základe obsahu uvedenej zápisnice nemožno dospieť k záveru, že na pojednávaní bol vykonaný dôkaz v zmysle § 120 a nasl. O. s. p.

Priebeh dovolacieho konania upravujú ustanovenia § 215 a § 216 O. s. p. Podanie správy o priebehu doterajšieho konania a oboznámenie s dokazovaním, vykonaným súdom prvého stupňa, nemožno považovať za doplnenie alebo zopakovanie dokazovania, keďže ide o povinnosť, ktorá vyplýva dovolaciemu súdu z ustanovenia § 215 O. s. p. Za dôkaz nemožno považovať ani vyjadrenia zástupcov účastníkov a účastníkov konania na otázky súdu, ktorých účelom je len vysvetlenie skutkového deja.

V danom prípade odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 O. s. p. bez toho, aby zopakoval, príp. doplnil dokazovanie spôsobom, uvedeným v § 120 a nasl. O. s. p., konanie pred ním je v dôsledku toho postihnuté inou vadou v zmysle § 241 ods. 1 písm. b/ O. s. p., ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K takejto vade je dovolací súd pri rozhodovaní o dovolaní povinný prihliadnúť aj v prípade, ak by nebola v dovolaní výslovne uplatnená /§ 242 ods. 1 O. s. p./.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti dovolací súd podľa § 243b ods. 2, § 243b ods. 4, § 243i ods. 2 O. s. p. dovolaním napadnutý rozsudok dovolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom odvolací súd posúdi aj námietku žalovaného, podľa ktorej bola uplatnená pohľadávka už vymožená v exekučnom konaní pred vyhlásením dovolaním

napadnutého rozhodnutia a rozhodne aj o znášaní trov celého konania /§ 243d ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p./.

Právny názor dovolacieho súdu je pre ďalšie konanie záväzný /§ 243d ods. 1 O. s. p./.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 30. apríla 2012

JUDr. Viera Pepelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová